Napsal uživatel Marek Kamínek
Neděle, 20 Listopad 2011 21:32

Uplynulo několik měsíců od chvil, kdy venku bylo léto a do Náměšti nad Oslavou vedla jen jediná cesta za poznáváním a objevováním hudebních zážitků na jedinečných Folkových prázdninách. Bohužel, ty dny jsou v nenávratnu, ale jedna krásná výjimka tu přece jen je...
V sobotu 5. listopadu 2011 se v prostorách místní Náměšťské sokolovny uskutečnil tradiční hudební festival s odpovídajícím názvem, Folkový špíz. Sice ho nemůžeme spojovat s žádným velkým několikadenním festivalem, ale mezi menšími akcemi (co do kvality) se jistě drží na předních pozicích a mezi těmi podzimními nemá konkurenci. Obrovskou zásluhu na tom má třebíčský písničkář Pavel Pokorný, který v roli dramaturga do Náměšti nad Oslavou každý rok pozve interprety, jejichž jména napsaná velkým písmem zdobí plakáty i velkých letních festivalů. A protože jde o špíz, který musí být co do hudebních chutí pestrý, mimo známých jmen se na pódiu objevují méně známé tváře, které rozhodně nezůstávají ve stínu a návštěvníky příjemně překvapí...

Letošní 12. ročník, pokud nebudeme brát v úvahu zdvojení Folkového špízu v některých letech na jarní a podzimní, zdobilo sedm jmen různých interpretů, kapel a sestav a k tomu všemu i jeden malý neočekávaný bonus. Vezměme to ale popořádku...
Jako první se na scéně objevila folková akustická kapela z Pelhřimova, **4zdi**, v obsazení Hynek Pavlů, Petr Sejk, Zuzka Holubová a Petr Žižák. Po osmi letech společného hraní mají za sebou nespočet odehraných koncertů, ale čím mimo jiné vynikají od jiných kapel, jsou dvě vítězství v pořadu České televize – Na moll... Druhá vystupující sestava složená ze tří rodinných členů kolem Bořivoje Švédy, říkající si příznačně
Švédova trojka
, považuje „hudbu hrou“ za své motto a tomu odpovídají i texty písní. Kdo by očekával hlubší smysl či vážnost, byl by zklamaný. Na druhou stranu si myslím, že díky hudebnímu projevu si Švédova trojka zaslouží jakési vyzdvižení na vyšší úroveň, jen texty v podobě „sýry – díry“ by

se musely nechat u ledu. Mají na to(?) Věřím, že ano.
U krátkého vystoupení **Pavla Pokorného**, doprovázeného baskytarou **Petra Novotného**, mi ta vážnost rozhodně nechyběla. Je těžké popisovat pocity slovy, ale setmělá atmosféra v sále, narušená jen tichým Pavlovým hlasem zpívající rekviem, mluvila sama za sebe...

Devítka. To není jen tak obyčejné číslo, ale název další skupiny, vystupující na letošním Folkovém špízu. Jistě není potřeba je nijak víc představovat, však kdo by je neznal. Jen zmíním, že na svém kontě mají už sedm alb, z nichž nejnovější se jmenuje ***Duše v peří*** .
A co bylo dále?
Jen tak tak...
To je název sestavy Pavla Jarčevského a Nely Mládkové, učitelské dvojice, u kterých mě nejvíce zaujala mexická lidová píseň
La Llorona
. Jakým procítěným způsobem Nela tuhle píseň zpívala, z toho až zamrazilo, ale když srovnávám svůj půlminutový záznam s nahrávkou staženou ze stránek Jen tak tak, tak na špízu byla Nela mnohem víc odvázanější a nebála se do toho vložit srdce. Což je moc dobře, protože o tom živé vystupování je!

Než připravila své nástroje následující skupina **Leporelo**, přišla chvíle na překvapení. V místech před pódiem, kde se vzala tu se vzala, najednou stála, hrála i zpívala, skupina **Marien**
... Zvláštní a příjemné narušení atmosféry, kterou na svá bedra převzala sestava Leporelo s Markétou Tulisovou u mikrofonu, Ivem Cicvárkem u kláves a kytary a Ondřejem Klepáčkem u kontrabasu. Ještě loni byl jejich čtvrtým členem na tomto pódiu Honza Sobek, kterého vystřídal Petr Ovsenák, známý z dvojice Ovsenák & Řepka, říkající si Nestíháme... Pokud byl náhodou v sále někdo, kdo Leporelo neznal, toho jistě Markéta svým hlasem uzemnila stejně razantně, jako mě samotného před rokem, kdy jsem jen nevěřícně žasl nad výkonem u Indiánské modlitby...
S blížící se půlnocí bylo jasné, že zbývající hodinku Folkového špízu strávíme ve společnosti **P avlíny Jíšové a přátel**
. Aspoň tak si českobudějovická písničkářka doprovázená svojí dcerou Adélou Lounkovou a Michaelem Vašíčkem říká. A po nich opět to, co nemá nikdo rád – konec Folkového špízu. Jen doufejme, že nebude definitivní...

